

der ikke ere indbefattede under Endringsfor-
slaget, fordi de have en lovhjemlet Ret, vil
beroe paa dens rigtige Udregning. — Svad
endelig Redebonheden angaaer, haaber jeg, at
begge de nævnte ærede Rigsdagsmænd vilde
være enige i, at her ikke er viist Brangvillig-
hed, men Redebonhed fra Ministeriets Side
til at skaffe dette Villighedskrav sin rette An-
erkjendelse og Anvendelse, idet Forslaget er ud-
gaaet fra Regjeringen, og er kommet saa hurtig,
som det vel kunde tænkes.

N. Jensen: Jeg har ikke i nogen af
mine Ytringer bebrejdet den ærede Minister
Brangvillighed imod de Forulykkedes Ester-
ladte. Med Hensyn til den Bemærkning, som
den ærede Minister nu fremsatte, at jeg skulde
have misforstaaet den ærede Rigsdagsmand
for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning),
skal jeg henstille til det ærede Thing, om det
er Ministeren eller mig, der har misforstaaet
den Ytring af den ærede Rigsdagsmand, som
jeg omtalte, da jeg sidst havde Ordet. Den
eneste Ytring, jeg omtalte, var den, som gik
ud paa, at den ærede Minister vilde have, at
jeg i mine første Bemærkninger skulde have
gjort en Sammenligning mellem de forulykkede
Fiskere og uredelige Embedsmænd. Den ærede
Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valg-
kreds bemærkede dertil, at det var en reen
Misforstaaelse fra Ministerens Side, og at jeg
kun havde udtalt den Tanke, at naar man
viste en saa stor Villighed imod uredelige Em-
bedsmænd, var der saameget større Anledning
til at vise Velwillie imod disse Mænd. Det
var den eneste Ytring af den ærede Rigsdags-
mand for Holbæk Amts 2den Valgkreds, jeg
berørte, da jeg sidst havde Ordet, og jeg skal
henstille til det ærede Thing, om det er Mini-
steren eller mig, der har misforstaaet den ærede
Rigsdagsmand.

Indenrigsministeren: Jeg har ikke
misforstaaet den ærede Rigsdagsmand, og jeg
har meget godt forstaaet, at han ogsaa har
villet gribe denne Leilighed til at sige noget
Om Embedsmændene; men jeg har til-
lige gjort opmærksom paa, at han maatte vælge
sin Leilighed bedre, da denne var meget for-
fæilet.

Formanden: Jeg skal bemærke, at
denne sidste Ytring af den ærede Minister om
et Medlem her af Thinget, at han ogsaa vilde
gribe denne Leilighed til at sige noget Om
Embedsmændene, vilde jeg ønske ikke var
bleven udtalt.

Müller: Jeg har ikke de Beretninger
ved Haanden, som regelmæssig gives om Red-
ningsvæsenet, men jeg minde, at der i en af
dem staar, at da man forudsætter, at Red-
ningsbaaden kan kentre, er der udenpaa den
anbragt Redningstouge, til hvilke Mandstabet
kan klatre sig fast. Denne Omstændighed
troer jeg beviser, at det indtrufne Tilfælde ikke
er iforudsæet, men er Noget, som maaskee ikke
saa sjældent vil indtræffe, og dersom man alt-
saa mener, at Mandstabet ved Hjælp af disse
Touge, der hænge ned fra Baaden, kunde holde
sig fast, saa forekommer det mig ogsaa at være
muligt, at Folkene under en saadan Bestræ-
belse efter at faae fat i Tougene vilde kunne
knuse Hovederne imod Baaden, der skulde tjene
dem til Redning.

Formanden: Jeg skal tillade mig at
bringe i Thingets Erindring, at der ikke fore-
ligger noget særligt Endringsforslag til Af-
stemning, hverken om Understøttelse til Ester-
ladte efter Mænd, der ere forulykkede ved Red-
ningsforsøg, eller om Bevilling af Penge til
Indretning af Redningsbaade. Da der imid-
lertid i Rådsthinget er i Lovens optaget et
Endringsforslag, som gaaer i førstnævnte Ret-
ning, har jeg fundet det naturligt, at man her
har omtalt den Begivenhed, som ligger til
Grund derved, men jeg troer dog at kunne
nære det Haab, at Thinget ikke vil forbyde sig
for meget i en Forhandling om, hvorledes
Redningsvæsenet bør indrettes, eller hvorledes
Apparaterne derved bør ordnes.

J. J. Christensen: Efter denne Ud-
talelse af den høitærede Formand skal jeg ind-
skrænke mig til at bemærke, at iblandt de Fiskere,
som jeg kjenner, har der viist sig en ikke saa
ringe Mistillid til Redningsbaadene, idet de i
vanskeligt Veir og stærk Søgning hellere vilde
stole paa deres Fiskerbaade end benytte Red-